

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris Thomæ à Jesu ... Opera Omnia

Homini Religioso Et Apostolico Tam Qvo Ad Vitæ Activæ, Qvam Contemplativæ functiones utilissima, Duobus Tomis Comprehensa. In Qvibus Singlari Pietate, Varia Ervditione Clariori Et Breviori Stylo Continentvr Et Explicantvr ...

Tomás <de Jesus>

Coloniæ Agrippinæ, 1684

Capvt XXVII. Solvuntur argumenta Eutychetis, & aliorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38601

CAPVT XXVII.

Solvuntur argumenta Eutychetis,
& aliorum.

Argumenta, quibus usi sunt Eutyches, & eius sectatores tam veteres, quam novi ad sui erroris confirmationem, facili negotio solvuntur. Primum est, quod Joannis 1. dicitur: *VERBUM caro factum est.* Est igitur natura Verbi conversa & mutata in humanam: sicut aqua illa conversa fuit in vinum, de qua simili loquendi modo dicitur Joan. 2. *Cum vidisset arithmeticianus aquam vinum factam, &c.*

Respondet primo, si hoc argumentum valeat, falsum etiam esset, quod Eutychiani dixerunt, naturam illam unam, quæ in Christo mansit, fuisse revera Divinam. Etenim quod in aliud convertitur minimè manet: ut neque mansit aqua, postquam facta est vinum. Secundo dico, illo modo loquendi, cum scilicet unum dicitur factum aliud; non semper in Scriptura significari conversionem, sed solum accessionem aliquam sine interitu prioris. Ut cum dicitur ad Galat. 3. *Christus pro nobis factus est maledictum;* vel cum dicitur Luc. 2. *factus annorum duodecim, &c.*

Ita hoc explicant Athanasius in *Epistola ad Epictetum*, & Gregorius Nazian. in *Epistola 1. ad Cleodonium*, & Ambrosius de *Incarnatione Domini Sacramento cap. 6.* & Theodoretus in *Dialogo 1.* ubi prædictos Patres pro ea in interpretatione citat, & eam inde confirmat, quod statim Joan. de eo ipso VERBO incarnatio subiungitur: *Et habitavit in nobis, & vidimus gloriam ejus, &c.* Unde evidenter apparet, VERBUM non propterea esse destitisse. Item ex eo, quod alibi incarnatio verbi sic describitur, ut manifestum sit mansisse post eam salva natura sua VERBUM. Nam ad Philip. 2. dicitur: *Exinanivit semetipsum formam servi accipiens.* Et ad Hebræos 2. *Semen Abrahæ apprehendit.* Manet autem omnino is, qui quippiam accipit & apprehendit.

Tertio dico ex illo ipso loco Joan. 1. potius revinci evidenter errorem Eutychetis. Nam si *Verbum caro factum est:* ergo mansit in Christo post unionem vera caro, & natura humana, quod Eutyches negabat. Manet enim id in quod aliud dicitur evadere, sicut mansit vinum illud in quod evasit aqua, & manet etiam dignitas Consul, cum dicimus de aliquo quod sit factus Consul.

Secundum argumentum Joan. 1. dicitur: *Verbum caro factum est.* In Concilio Chalcedonensi Act. 1. post Epistolam Cyrilli ad Joannem Antiochenum, Eustachius Episcopus Bithynensis, testatus est S. Cyrillum asseruisse, non oportere intelligi duas naturas, sed unam naturam DEI Verbi incarnatam.

Respondet sensum esse, quod non sint in Christo duæ naturæ supposito distinctæ re ipsa, & separatæ, sicut sentit Nestorius, sed naturam Divinam, cum humana natura conjunctam, in una & eadem divina persona. Ita enim illud dictum Cyrilli intelligendum esse definitam est in *V. Synodo generali, Can. 8.*

Et eodem modo debet accipi, quod dixit Gregorius Nazianzenus *Epistola prima ad Cleodonium*, Carnem esse Deificatam: & quod in Concilio Lateranensi sub Martino 1. *Can. 5.* definitur, naturam DEI Verbi fuisse incarnatam, quod etiam asserit Damascenus, *lib. 3. cap. 6.* His enim mo-

dis loquendi à Patribus significatur solum illa realis & substantialis conjunctio Divinitatis cum Humanitate, in una & eadem persona Divini Verbi, non autem aliqua utriusque naturæ confusio.

Tertium argumentum est, quod aliqui antiqui Patres dicant, naturam Divinam fuisse mixtam cum humanitate, sic enim scribit S. Cyprianus in *lib. de vanitate Idolorum: Carnem Spiritu sancto cooperante induitur, Deus cum homine miscetur.* Hic *Deus noster, hic Christus est.* Et S. Gregorius Nyssenus in *Orat. Catechetica cap. 25.* Incarnationem appellat nostræ naturæ cum divina commixtionem. Similiter loquitur Irenæus *lib. 3. cap. 21.* & Vigilantius *lib. 1. contra Eutychetem.*

Respondet hoc vocabulo mixtionis Patres fuisse usos, ad significandum Unionem illam esse omnino realem, & substantialem, sicut est suo modo mixtio elementorum in uno & eodem substantiali supposito, non autem ad significandum, quod sit mixtio proprie.

Quartum argumentum S. Athanasius in Symbolo dicit: *Sicut anima rationalis & caro, unus est homo; ita DEUS & homo unus est Christus.* Est igitur unica natura in Christo sicut in uno alio homine.

Respondet minimè id sequi, non enim est sensus, ita ex humana & divina natura fieri unam naturam, sicut fit ex anima & corpore una humanitas; sed sicut ex anima & corpore fit una substantia, quæ est natura, ita etiam ex unionem naturæ humanæ & divinæ in persona Verbi, constare similiter substantiam quandam unam, quæ est Christi persona, ut subsistens in utraque natura.

Quintum argumentum (quo maxime nitebatur Eutyches) si in Christo sunt duæ naturæ, Ergo etiam duæ personæ. Quod est error Nestorii.

Respondet nihil minus sequi: Est enim alia ratio naturæ, quam personæ. Unde etiam in Divinis, ubi natura & persona re non distinguuntur, credimus esse personas tres, quamvis earum tantum sit unica natura. Possunt igitur in Christo vice versa esse naturæ duæ, & persona unica. Et hæc tenet de errore Eutychetis.

CAPVT XXVIII.

De duabus Christi voluntatibus.

Non solum Eutyches, qui in Christo non esse naturam humanam veram ausus est affirmare, consequenter ab eo voluntatem humanam adimebat, sed & hæretici alii Orientales, qui naturam humanam in Christo confitebantur, in eo non fuisse voluntatem humanam temerè affirmarunt: inter quos fuerunt *Monothelista*, sic nuncupati ab assertionem unius voluntatis in Christo, eo adducti fundamento, propterea quod omnia operatur Christus ex nutu divinæ voluntatis.

Sed hic error breviter & manifestè convincitur primo testimonio ipsius Christi Lucæ 22. *Non mea, sed tua fiat voluntas.* Ubi utramque voluntatem apertissime distinguit. Item Joan. 6. *Descendit de celo, non ut facerem voluntatem meam, sed ejus qui misit me, Patris.* Ex quo loco confirmatur hæc voxitas in *Synodo V. generali, act. 17.* ubi damnatur hic error.

Secundo ex his, quæ supra contra errores alios ex fide constituta sunt, dicitur manifestum argumentum, Etenim vera natura humana sine voluntate